

УДК: 616.89-008.441.44

Аграновский М.Л., Козимжонова И.Ф., Мўминов Р.Қ., Маликова А.Э.

Психиатрия ва наркология кафедраси

Андижон давлат тиббиёт институти

**ТУГАЛЛАНМАГАН СУИЦИДДАН КЕЙИНГИ БЕМОРЛАР
ШАХСИНИНГ ПСИХОПАТОЛОГИК ХУСУСИЯТЛАРИ**

Резюме: сицидент шаҳснинг характерологик хусусиятлари ва тугалланмаган суициддан кейинги патохарактериологик манзарани ўрганиш. Психиатрик диспансер назоратида турмаган 105 та тугалланмаган, суицидни бошидан кечирган беморлар текширилди. Ўспирин ёшларда, кўпинча аёлларда суицид даражаси юкорилиги, ҳамда суицидларда характер акцентуацияси аниқланди, бу фармакотерапияни психокорекция билан биргаликда қиёсланишига кўмаклашади.

Калим сўзлар: тугалланмаган суицид, ўспирин ёшдаги болалар, психопатологик хусусиятлар, қиёсий терапия.

Аграновский М.Л., Козимжонова И.Ф., Мўминов Р.Қ., Маликова А.Э.

Кафедра психиатрии и наркологии

Андижанский государственный медицинский институт

**ПРЕМОРБИДНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЛИЧНОСТИ ПАЦИЕНТОВ С
НЕЗАВЕРШЕННЫМИ СУИЦИДАМИ**

Резюме: Целью исследования явилось изучить характерологические особенности личности суицидентов и патохарактериологическую картину после незавершенного суицида. Обследовано 105 не состоящих на диспансерном психиатрическом учете пациентов с незавершенным суицидом. Выявлено преобладание пациентов подросткового возраста, преобладание женщин среди обследованных лиц, а также выявлена акцентуация характера.

Ключевые слова: незавершенный суицид, подростки, психопатологические особенности, дифференцированная терапия

Agranovsky M.L., Kozimzhonova I.F., Myminov R.K., Malikova A.E.

Department of psychiatry and Narcology

Andijan State Medical Institute

PREMORBID PECULIARITIES OF PERSONALITY OF PATIENTS WITH UNCOMPLETE SUICIDES

The aim of the research: to learn characteriologic view of failing suicide and pathocharacteriologic distinguished properties of self-murderer. 105 failing self-murderers who were not in the control of psychologic dispenser were checked.

Key words: failing suicide, teenage, psychopathological distinguished, differential therapy.

Кириш. Суицид инсониятнинг абадий муаммоларидан биридир, чунки ер юзида инсон бор экан, ўз жонига қасд қилиш ижтимоий хавфли ҳодиса сифатида мавжуд [1]. Тадқиқотчиларнинг фикрича, ўз жонига қасд қилиш соғ антропологик ҳодисадир [3]. Сўнгти йилларда хулқ ўзгариши, характер патологиялари, стресс касалликлар ортиши, давлатдаги нотинчилклар, жамият учун бошқа ижтимоий муҳим муаммолар орасида суицидология масалалари долзарб бўлиб қолмоқда [2]. Дунёнинг аксарият мамлакатларида ўз жонига қасд қилиш ўлимнинг энг кўп учрайдиган 10 та сабаби, болалар ва ўсмиirlар ўртасида эса ўз жонига қасд қилиш учта асосий сабаблардан биридир [6,7].

ЖССТ маълумотларига кўра, дунёда ҳар йили 1,000,000 киши ўз жонига қасд қиласди ва жуда кўп сонли bemорлар тугалланмаган ўз жонига қасд қиласдилар [4,5].

Иzlaniш мақсади. Суицидент шахсининг характерологик хусусиятларини ва тугалланмаган суицидлардан кейинги патопсихологик хусусиятларни ўрганиш.

Текшириш материаллари ва усуллари. РШТЁИМАФнинг токсикологик ва куйиш бўлимларида суицидал уринишдан кейин бўлган шахсларни ўргандик. Суицидларни текшириш клиник-психологик, патопсихологик, анамнестик ва клиник-катамнестик усуллар билан амалга оширилди. Тугалланмаган жонига қасд қилган 105 нафар bemор ўрганилди, улардан фақат 2 нафари (1.9 %) ўз жонига қасд қилишга уринишини такрорлади. Ўз жонига қасд қилишга уринган суиқасдчилар Андижон Вилояти психоневрология диспансери назоратида бўлмаган.

Тадқиқот натижаларини статистик қайта ишлашда Н. А. Плохинский (1970), Е. Н. Шиган (1972) асарларида келтирилган услубий тавсиялар ишлатилган. Икки кўрсаткич ўртасидаги фарқларнинг ишончлилиги Стыюдентнинг ишончлилик мезонини ҳисоблаш йўли билан аниқланди. Таққосланаётган кўрсаткичлардаги фарқларнинг ишончлилиги учун шундай маълумотлар олинганки, унда $P \leq 0,05$ ($T \geq 2.0$ да), яъни бу фарқларнинг тасодифий бўлмаслиги еҳтимоли 95% дан ортиқ баҳоланган.

Иzlаниш натижалари. Суицидал ҳаракатлар таҳлили шуни кўрсатадики, биз текширган bemорларда уларнинг кўпчилигининг суицидал хулқ-атвори реал объектив ва субъектив оғир психотравматик экологик омилларнинг таъсири билан боғлиқ бўлиб, бу шахснинг ҳаётий эҳтиёжларини ва унинг ижтимоий-психологик бузилишларини келтириб чиқаради.

Ўз жонига қасд қилишга суиқасд қилган асосий гурухдаги эркаклар ва аёллар нисбати мос равища 18 (17,2 %) ва 87 (82,8%) ни ташкил этди (1-жадвал).

Суицидлар орасида амалда соғлом шахслар ва чегара бузилиши бўлган шахслар устун бўлганлиги сабабли суицидлар шахсининг психологик хусусиятларини ўрганиш алоҳида қизиқиш уйғотади. Бу ўз жонига қасд қилиш нафақат ижтимоий-экологик омиллар, балки ўта ҳаётий шароитларда шахснинг психологик ва патопсихологик

хусусиятларига ҳам сабаб бўлган индивидуал хулқ-атвор реакцияси эканлиги билан изоҳланади. Суицидентлар орасида, энг кенг тарқалган истероид 25 (23.8%), циклотимик 9 (8.5%) ва хиссий-лабил шахс белгилари билан шахслар 8 (17.1%). Шизоид, эпилептоид ва психоастеник(4.7%, 11.1%, 4.7%, мос ва бу 1 жадвалда ифодаланган.

Суицидал ҳаракатлар таҳлили шуни кўрсатадики, биз текширган bemорларда уларнинг кўпчилигининг суицидал хулқ-атвори реал объектив ва субъектив оғир психотрауматик екологик омилларнинг таъсири билан боғлиқ бўлиб, бу шахснинг ҳаётий еҳтиёжларини ва унинг ижтимоий-психологик бузилишларини келтириб чиқаради.

Ўз жонига қасд қилишга суиқасд қилган асосий гуруҳдаги эркаклар ва аёллар нисбати мос равишда 18 (17,2 %) ва 87 (82,8%) ни ташкил этди (1-жадвал).

Истероид тури (25; 23.8%) жамоада импульсивлик, қаҳр, зиддият, газабланиш, асабийлашиш, жанжалкашликтининг ортиши билан характерланади. Мулоқотда алоқа даражасининг пастлиги, вербал ва новербал реакцияларнинг сустлиги, ҳаракатларнинг оғирлиги мавжуд. Бу таъкидлашлар билан одамларга хос бўлган хусусиятлар уларни стрессга чидамли қиласи, муаммолар ва қийин вазиятларни бартараф этиш қийин. Улар суицидал уринишларни намойишкорона ва намойишкорона хулқ кўринишлари билан ажralиб туради.

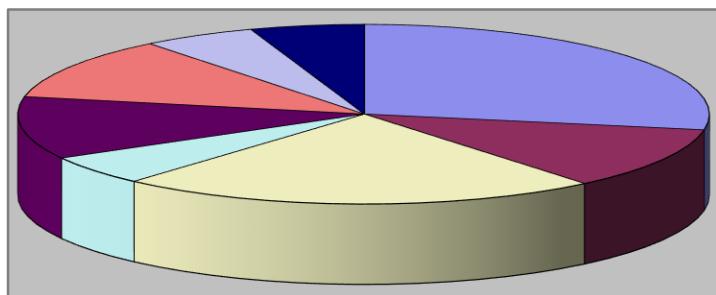
Циклотимик тип (9; 8.5%) гипертизик ва дистимик ҳолатларнинг ўзгариши билан характерланади. Ушбу турдаги аксентуацияга эга бўлган одамлар тез-тез даврий кайфият ўзгариши ва ташқи воқеаларга боғлиқлиги билан ажralиб туради. Қувончли воқеалар уларни гипертизия (фаолиятга ташналик, талкативлик, ғояларнинг сакраши), ачинарлиси эса-депрессия, реакция ва тафаккурнинг сустлиги суратларини вужудга келтиради. Уларнинг бошқа одамлар билан мулоқот қилиш услуби ҳам тез-тез ўзгариб туради. Суицидал ҳаракатлар одатда субдепрессив фазада таъсир этиш

баландлигига содир этилади. Очиқдан-очиқ хақорат, хўрлик, муваффақиятизликлар занжири ўз жонига қасд қиласди, бу эса инсонни ўзининг қадрсизлиги, фойдасизлиги, камсуқумлиги ҳакида ўйлашга мажбур қиласди

Характер ҳиссий-лабил аксентуациясига эга бўлган шахслар учун (8; 17.1%) эмоционаллик, сезгирилик, безовталиқ, эзмалик, қўрқоқлик, нозик ҳис-туйғулар соҳасида чукур реакция хосдир. Уларнинг энг аниқ хусусиятлари таъсиранлик, бошқа одамлар учун хамдардлик, таъсиранлик, кўнгли бўшлик бўлади. Ҳар қандай ҳаётий воқеа-ходисалар улар томонидан бошқа одамларга нисбатан жиддийроқ қабул қилинади, улар камдан-кам ҳолларда низоларга киришади, ўз-ўзидан аразлаб юрадилар. Суицидал хулқ-атвор аффектив, қарор қабул қилиш ва уни ижро этиш, қоида тариқасида, шу куни тез амалга оширилади.

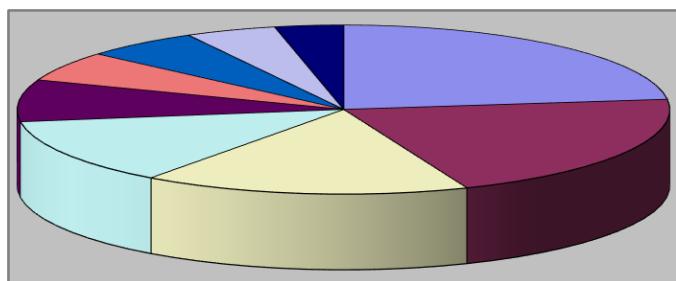
Эпилептоид типининг асосий хусусиятлари (12; 11.1%) дисфорияга мойиллик ва улар билан чамбарчас боғлиқ бўлган таъсировчи портловчи моддалар, инстинктив соҳанинг таранглиги, баъзан дисклар аномалиясига, шунингдек, ёпишқоқликка, қаттиқликка, оғирликка, инертикка етиб боради.

Эркаклар

- истероид
- циклотимик
- лабил
- эпилептоид
- гипертим
- нотурғун
- психастеник
- шизоид
- астено-невротик
-

Аёллар

- истероид
- циклотимик
- лабил
- эпилептоид
- гипертим
- нотурғун
- психастеник
- шизоид
- астено-невротик
-

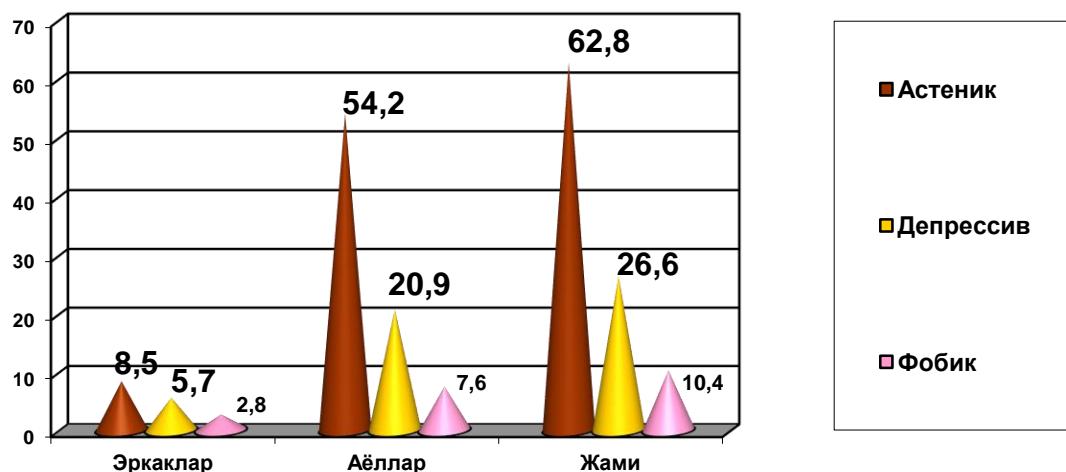
Ўз жонига қасд қилиш учун асосий сабаблари оила (уларнинг аҳамиятини исботлаш учун, уларнинг ҳис-туйғуларини тушуниш йўқлиги, қадр-қимматини ҳақорат, моддий майший, фақат 44%) ва мисросоциал (оила аъзолари билан турмуш қурмаган, расмий ёки камбағал муносабатлар, тўлиқ оила, қариндошлари ва дўстлари заиф ижтимоий кўллаб-кувватлаш, фақат 44%) омиллардан иборат. Тарбиянинг ўзига хос хусусиятлари, оила тури ва заифлик омиллари суицидал шахснинг шаклланишида муҳим рол ўйнади.

Шахсий хусусиятларнинг берилган психологик хусусиятлари адабиёт манбалар маълумотлари билан боғланади [2,4,7].

Тарбиянинг ташки шакллари маълум характер акцентуацияларини шакллантириш ва мустаҳкамлашга ёрдам беради ва кўпинча шахснинг патохарактерологик ривожланишига сабаб бўлади (1-диаграмма).

Тугалланмаган суициддан кейин беморларнинг психопатологик ҳолатини ўрганишда астеник ҳолатларнинг (66; 62,8 %) ва депрессив ҳолатларнинг (28; 26,6%) устунлиги аниқланди (1-диаграмма).

Тугалланмаган суициддан кейин тематик bemorларнинг психопатологик ҳолатлари Диаграмма 1

6 (62,8%) bemor аёлларда анча кўп (54,2% ва 8,5%, ўз навбатида, $p<0,05$), тўлиқсиз ўз жонига қасд сўнг астеник ҳолатини ишлаб чиқилди. Уларда умумий ҳолсизлик, асабийлашиш, интемперанс, ланжлик, тез чарчаш, уйқу бузилиши бор эди. Кайфи чоғ, андиша ва тажанглик билан пастлади.

28 (26.6%) bemorларда чала интиходан кейин депрессив ҳолат ривожланган бўлиб, аёлларда ҳам анча кўп кузатилган (20.9% ва 5.7%, ўз навбатида, $p<0,05$). Бу тушкун кайфият, қизиқишининг йўқлиги, бошқаларга, қариндош-уругларга ва ўзига нисбатан бефарқлик, яккаҳокимлик истаги билан намоён бўлди.

Депрессив ҳолатнинг ўзи bemorларда ўз жонига қасд қилиш ва ўз жонига қасд қилиш уринишлари пайдо бўлишига ёрдам беради, шунинг

учун беморларнинг бу контингенти янада кўпроқ эътибор, мониторинг ва ҳар томонлама даволанишни талаб қиласди.

11 (10.4%) суицидлардаги хавотир-қўркув ҳолати беморнинг онгини бутунлай эгаллаб олган ташвиш, қўркув, умидсизлик билан бошқарилмайдиган ҳис-туйғу билан характерланади.

Тугалланмаган суициддан сўнг ўз жонига қасд қилувчилар беҳуш ҳолатда, карахлик, сопор, кома ҳолатида бўлган. Улар дезинтоксикация, седатив препаратлар билан даволаш, антидепрессантлар (амитриптилин, золофт, иксел) ва транквилизаторлар (валий, реланиум) дан фойдаланиш шаклида шошилинч ёрдам олдилар. Психотроп препаратлар билан даволаш мураккаб терапия, шу жумладан, психотерапия ўtkазилганда биринчи кунларданоқ энг самарали, яъни психокоррекция бўлиб чиқди [1,5,6]. Мураккаб даволаш натижасида патопсихологик белгилар жуда тез йўқолди, даволаш вақти қисқарди.

Хуносалар:

1. Энг юқори суицид даражаси ўсмирлик даврида бўлиб, аёлларда ўз жонига қасд қилиш уринишлари частотаси эркакларнига нисбатан 5 баробар юқори.
2. Суицидларнинг кўпчилиги орасида истериoid, циклоид, ҳиссий лабил типларига кўра характернинг аксентуацияси аниқланган.
3. Тугалланмаган суициддан кейин астеник ҳолат, депрессив ҳолат, ташвиш – қўркув ҳолати энг кўп қайд этилган.
4. Суицидлар, психопатологик ҳолатлар шахсининг тугалланмаган суициддан кейинги характерологик хусусиятларини ўрганиш мақсадли психокоррекция ва такрорий суицидал ҳаракатларнинг олдини олишга ёрдам беради

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати:

1. Аграновский М.Л., М.Б. Усманова, Н.К.Сарбаева: Тугалланмаган суициддан кейинги беморларнинг руҳий реабилитацияси: научное издание // Современные аспекты медицинской реабилитации и физиотерапии. Тез. Респ. науч. - практ. конф. (6 июня 2006г., г. Ташкент). – Т., 2006. – С. 209.
2. Асадов Д.А., Ходжаева Н.Д Суицидал хулкни комплекс профилактикасини ташкиллаштириш. Узбекистон тиббиёт журнали – 2004. № 1 – 2, с.147 – 150
3. Вагин Ю.Р. Суициdalная активность и защитные механизмы личности. Сибирский вестник психиатрии и наркологии: научно – практическое издание.-2003.-№2.-С.84-88.
4. Калачева И.О. Социально – личностные факторы, влияющие на суициdalное поведение подростков. Российский психиатрический журнал. – 2006. - № 4. – стр. 41 – 45.
5. Чобану И. К. Объективизация психотерапии суицидентов. Психотерапия. – 2007. - № 5. – стр. 28 – 32.
6. Conner K.R., Beautrais A.L., Conwell Y. Risk factors for suicide and Medically serious suicide attempts among alcoholics: Analyses of Canterbury Suicide project data // Journal of Studies on Alcohol. -2003, Vol, 64, № 4, P. 551-554.
7. Keks N. A., Hill C., Sundram S. Evalution of treatment in 35 cases of bipolar suicide. 2009, Vol 43 (6), P. 503.